

Vejledning om ændring af vejledning om hjælpemidler, biler, boligindretning mv. (Vejledning 6 til serviceloven)

1.

I vejledning nr. 7 af 15. februar 2011 om hjælpemidler, biler, boligindretning mv. foretages følgende ændringer:

- Punkt 9 affattes således:

9. Hjælpemidlet eller forbrugsgodet skal i *væsentlig* grad kunne afhjælpe de varige følger af den nedsatte funktionsevne eller i *væsentlig* grad lette den daglige tilværelse i hjemmet. Vurderingen heraf er konkret og individuel, og spørgsmålet om, hvorvidt kravet om væsentlighed er opfyldt, fastlægges ud fra en samlet vurdering af hjælpemidlets betydning for at kunne afhjælpe borgerens funktionsnedsættelse. Der kan ved denne vurdering lægges vægt på bl.a. helbredsmæssige forhold, sociale forhold, og herunder familiemæssige forhold, fx børn i familien,– hjælpemidlets betydning for muligheden for at leve et liv som andre på samme alder og i samme livssituation, og om der evt. kan findes andre måder at kompensere for funktionsnedsættelsen på, jf. kapitel 3, vurdering af behovet.

Det afgørende er, at behovet for hjælpemidlet sammenholdt med den konstaterede funktionsnedsættelse er af tilstrækkeligt omfang til, at der reelt bliver tale om en væsentlig afhjælpning af de varige følger af den nedsatte funktionsevne eller en væsentlig lettelse i den daglige tilværelse i hjemmet.

- Punkt 19 affattes således:

19. Afgørelsen af, om der er behov for et hjælpemiddel eller forbrugsgode, træffes på grundlag af en samlet vurdering af borgerens situation i forhold til de indhentede oplysninger, jf. også § 5 i retssikkerhedsloven om helhedsvurdering.

Det er vigtigt, at sagsbehandlingen forud for afgørelsen sker i et tæt samarbejde mellem borger og sagsbehandler. Det er borgeren, som bedst kan formulere sine behov. Gennem rådgivning kan han eller hun således medvirke til at udrede hvilket hjælpemiddel eller forbrugsgode og af hvilken kvalitet, der er behov for. Kommunalbestyrelsen har i den forbindelse mulighed for at anvende funktionsevnetoden, jf. Vejledning nr. 5 til

serviceloven. Det skal bemærkes, at udgangspunkt er, at der ydes hjælp til anskaffelse af det bedst egnede og billigste hjælpemiddel efter § 3 i hjælpemiddelbekendtgørelsen, jf. vejledningens kapitel 4, om, hvad dækker ydelsen.

I forbindelse med behandlingen af en ansøgning om et hjælpemiddel eller forbrugsgode bør et ønske fra borgeren om at klare sig selvstændigt tilgodeses. Det bør endvidere indgå i overvejelserne, om det er hensigtsmæssigt at yde personlig støtte, f.eks. til personlig og praktisk hjælp, jf. servicelovens kapitel 16, i stedet for eller som supplement til et hjælpemiddel.

For en del hjælpemidler vil afgørelse om berettigelse straks kunne træffes på grundlag af en ansøgning og de helbredsmæssige oplysninger. Dette gælder f.eks. diabeteshjælpemidler og stomiartikler.

Ofte kan der være behov for at tilvejebringe en bred beskrivelse af, på hvilken måde og i hvilket omfang funktionsevnen er nedsat, hvordan borgeren i øvrigt klarer sin dagligdag, og hvordan den pågældende selv ønsker at indrette sin tilværelse med mulighed for at leve et så almindeligt og selvstændigt liv som muligt.

Mange aspekter kan indgå i denne beskrivelse:

- Sociale forhold, f.eks. familiemæssige forhold, [herunder eventuelle børn](#), og deltagelse i fritidsaktiviteter.
- Boligforhold, f.eks. boligens indretning og forholdene omkring boligen.
- Erhvervmæssige forhold, f.eks. erhvervets art eller om ansøger deltager i skole eller dag- og klubtilbud.
- Helbredsmæssige forhold, f.eks. *borgerens* nedsatte funktionsevne, særlige hensyn at tage i sygdomsbilledet, anden nedsat funktionsevne eller anden lidelse, og skal hjælpemidlet eller forbrugsgodet kombineres med behandling. Det bør heri særligt indgå, om lidelsen kan betragtes som progredierende.
- Øvrige forhold, f.eks. om hjælpemidlet eller forbrugsgodet skal kombineres med anden støtte, herunder f.eks. personlig og praktisk hjælp efter § 83 i serviceloven.

2.

Vejledningen angår en præcisering af bevilling af hjælpemidler efter servicelovens § 112 i relation til støtte til forældre med funktionsnedsættelse ved varetagelsen af forælderrollen.

Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold, den 7. april 2015

Nina Eg Hansen

/ Hanne Stig Andersen